

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8618/2024
05.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Станковић, председника већа, Радославе Мађаров, Бранке Дражић, Драгане Бољевић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Слијепчевић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Вељко Достанић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1662/22 од 05.10.2023. године, у седници одржаној 05.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1662/22 од 05.10.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1662/22 од 05.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1662/22 од 05.10.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 45473/21 од 20.12.2021. године, којом је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца да се утврди ништавост Уговора о поклону овереног пред Првим општинским судом у Београду под П Ов 1363/09 од 01.12.2009. године, закљученог између ВВ као поклонодавца и ББ као поклонопримца, обавезе тужена да исплати тужиоцу износ од 35.980 евра, са каматом према Закону о затезној камати која се обрачунава по стопи Европске централне банке на главне операције за рефинансирање увећане за 8% поена почев од 18.10.2007. године до исплате, у динараској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, што представља разлику између пуне противвредности 1/2 идеалног дела права својине тужиоца на двособном стану број .., на другом спрату, први улаз у кући број .., у улици ... у Београду, уписаном на кат.парцели број .., уписана у А листу ЗКУЛ .. КО Београд II, уписана у катастар број листа непокретности .. КО ... број парцеле .. и тужиоцу већ исплаћеног дела противвредности исте (став први изреке првостепене пресуде), одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца за раскид наведеног уговора о поклону и обавезе тужена да исплати тужиоцу износ од 35.980 евра, са каматом према Закону о

затезној камати која се обрачунава по стопи Европске централне банке на главне операције за рефинансирање увећане за 8% поена почев од 18.10.2017. године до исплате, а што представља разлику између пуне противвредности 1/2 идеалног дела права својине на предметном стану и тужиоцу већ исплаћеног дела противвредности исте (став други изреке првостепене пресуде), одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца да се утврди повреда права тужиоца на нужни наследни део на предметном стану наведеним Уговором о поклону и исти уговор редукује, тако што се обавезује тужена да исплати тужиоцу 24.105 евра, са каматом према Закону о затезној камати која се обрачунава по стопи Европске централне банке на главне операције за рефинансирање увећане за 8% поена почев од 18.10.2017. године до исплате, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, што представља противвредност 1/8 идеалног дела права својине као нужног наследног дела тужиоца на предметном стану, увећаном за разлику између пуне вредности 1/4 идеалног дела права својине тужиоца на предметном стану и тужиоцу већ исплаћеног дела противвредности исте (став трећи изреке првостепене пресуде) и обавезан тужилац да накнади туженој трошкове парничног поступка у износу од 201.000,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности до исплате (став четврти изреке првостепене пресуде). Ставом другим изреке побијане другостепене пресуде, одбијени су као неосновани захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију као посебну, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23 – други закон), оценио да ревизија тужиоца није изузетно дозвољена.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Из наведеног произилази да су законом изричито прописани додатни, посебни услови, под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП.

Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Предмет тужбеног захтева је утврђење ништавости предметног уговора о поклону, раскид истог, утврђење повреде права тужиоца на нужни наследни део, као и

исплата новчаних износа на име противвредности идеалног дела права својине на предметном стану, ближе одређених у изреци првостепене пресуде.

Према оцени Врховног суда, у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права, имајући у виду врсту спора, садржину тражене судске заштите, начин пресуђења, као и да се због битне повреде одредаба парничног поступка посебна ревизија не може изјавити, јер битна повреда одредаба парничног поступка није прописана као разлог за изјављивање посебне ревизије одредбом члана 404. став 1. ЗПП. Наводи ревизије који се односе на оцену доказа и утврђено чињенично стање не могу се узети у разматрање код испитивања услова за изузетну дозвољеност ревизије, јер то нису разлози ни за редовну ревизију према одредби члана 407. став 2. ЗПП, изузев у случају из члана 403. став 2. ЗПП, као ни за посебну ревизију, чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних одредбом члана 404. став 1. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке решења.

Испитујући дозвољеност ревизија у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 09.06.2016. године. Вредност предмета спора износи 3.000.000,00 динара (рачунајући да је један евро на дан 09.06.2016. године износио 123,4465 динара, вредност предмета спора у износу од 3.000.000,00 динара изражена у еврима је износила 24.302,0255 евра).

Како вредност предмета спора не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра, то је Врховни суд нашао да ревизија тужиоца није дозвољена применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке решења.

**Председник већа-судија
Весна Станковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић